

Το μήνυμα της Εκκλησίας της Ελλάδος προς τους μαθητές για την εορτή των Τριών Ιεραρχών

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Ας γνω-ρί-σουμε καλύτερα το πνευ-μα-τικό, εκ-παι-δευ-τικό και κοι-νω-νικό έργο των [Τριών Ιεραρχών](#) για να έχουμε και ε-μείς σήμερα φω-τει-νούς ο-δο-δεί-κτες στη ζωή μας. Αυτό αναφέρεται μεταξύ άλλων στο μήνυμα της [Ιεράς Συνόδου](#) της Εκκλησίας της Ελλάδος προς τους [μαθητές](#) για την εορτή των Τριών Ιεραρχών.

Παρακάτω το μήνυμα:

Α-γα-πητά μας παι-διά,

Στις 30 Ι-α-νου-α-ρίου τι-μάμε, όπως κάθε χρόνο, τους Τρεις Ι-ε-ράρ-χες, δη-λαδή τον **Μέγα Βασίλειο, Αρ-χι-ε-πίσκοπο Και-σα-ρείας, τον Άγιο Γρηγόριο τον Θε-ο-λόγο, Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως, και τον Άγιο Ι-ω-άννη τον Χρυσόστομο, Αρ-χι-ε-πίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως**. Από τον 11ο μ.Χ. αι-ώνα έχει κα-θι-ε-ρω-θεί ο κοι-νός ε-ορ-τα-σμός τους την 30η Ι-α-νου-α-ρίου για να προβάλλεται ο συν-δυ-α-σμός χριστιανικής θε-ο-λο-γίας και ελληνικών γραμμάτων, πνευματικής ζωής και κοινωνικής δράσης, τον ο-ποίον επέτυχαν. Ο πρώτος ε-ορ-τα-σμός τους ως Προ-στα-τών της Παι-δείας έ-γινε το 1826 στην Κέρκυρα, στην Ι-ό-νιο Α-κα-δη-μία, την πρώτη πα-νε-πι-στη-μι-α-κού επιπέδου ελ-λη-νική σχολή στην ι-στο-ρία της νεοελληνικής εκ-παί-δευ-σης. Στο ε-λεύ-θερο Ελ-λη-νικό Κράτος τιμώνται από το 1842 ως Προστάτες των Γραμμάτων, των διδασκόντων και των μαθητών.

Η Ελληνορθόδοξη Παι-δεία, την ο-ποία καλλιέργησαν οι τρεις αυ-τοί άγιοι Ι-ε-ράρ-χες και διδάσκαλοι, παραμένει και σήμερα επίκαιρη, δι-ό-τι προσφέρει πρότυπα στους νέους. Η πνευ-μα-τική κρίση της εποχής μας ο-φεί-λε-ται κυ-ρίως στην έλλειψη προτύπων ή μάλλον στην προ-βολή λανθασμένων προτύπων. **Οι νέοι δι-ψά-τε για α-γώ-νες που οδηγούν σε έναν καλύτερο κόσμο και θεέ-τε-τε από ε-μάς τους μεγαλύτερους να σας δώσουμε τα κατάλληλα ε-φόδια**

. Όταν, όμως, εμείς δεν ανταποκρινόμαστε επαρκώς σ' αυτήν την προσδοκία, τότε όλοι δρέ-πουμε τους πι-κρούς καρ-πούς. Πα-ρα-τη-ρούμε αν-τι-κοι-νω-νική συμ-πε-ρι-φορά από νέους και νέες, βλέπουμε περιστατικά βίας με-ταξύ συμμαθητών, θλιβόμαστε για φαινόμενα ασεβείας προς τους διδάσκοντες.

Ο π. Γεώργιος Με-ταλ-λη-νος, σπου-δαίος Πα-νε-πι-στη-μι-α-κός διδά-σκα-λος, έ-λεγε σχε-τικά με την παι-δεία των Τριών Ι-ε-ραρ-χών, ότι: Δεν είναι α-πλή εκ-παί-δευση, μύηση δη-λαδή του ανθρώπου σε μία α-να-πα-ρα-γό-μενη γνώση, που τον καθιστά γρα-νάζι της κρατικής μηχανής (ον πα-ρα-γω-γικό). Στην επίπτωση αυτή το κύ-ριο ενδιαφέρον είναι για την τε-λει-ο-ποί-ηση των μηχανών και ΟΧΙ του ανθρώπου. Η χρι-στι-α-νική παι-δεία είναι α-γωγή του ανθρώπου με μορ-φω-τικό πρότυπο όχι τον «κα-λόν κα-γα-θόν» άνθρωπο, αλλά τον Θεάνθρωπο.

Αυτό είχε κατά νου ο ι-ε-ρός Χρυ-σό-στο-μος, όταν έλεγε: «**Η μέριμνα για τα παιδιά μας πρέπει να έχει την πρώτη θέση**»[1]. **Αυτή η παι-δεία συνδέεται άμεσα πρώτα με τον χώρο της οικογένειας.** Οι Τρεις Ι-ε-ράρ-χες γνώρισαν στα πρόσωπα των γο-νέων τους, και μάλιστα των μητέρων τους, απaráμιλλα πρότυπα αγωγής. Ο ίδιος ο- Μέγας Βασίλειος ο-μο-λο-γεί ότι η διαμόρφωση της προσωπικότητάς του δεν ήταν παρά ε-ποι-κο-δομή στις καταβολές που έθε-σαν η μη-τέρα του Εμ-με-λεια και η γιαγιά του Μα-κρίνα[2]. Στο ση-μείο αυτό συναντώνται οι Πατέρες μας με τον τρα-γικό Ευ-ρι-πίδη: «Και της γενιάς όταν δεν μπει καλό θεμέλιο, ανάγκη είναι οι απόγονοι να δυστυχούν»[3].

Α-γα-πητά μας παι-διά,

Είναι εν-τυ-πω-σι-ακή η ευρύτατη παι-δεία των Τριών Ι-ε-ραρ-χών και τρανό παράδειγμα η πο-ρεία της ζωής τους. Αν και οι τρεις ήταν γό-νοι ευ-κα-τά-στα-των οι-κο-γε-νειών, στο απόγειο της στα-δι-ο-δρο-μίας τους εγ-κα-τα-λεί-πουν τα πάντα πίσω τους, αξιώματα, πλούτο, δόξα και ε-ξου-σία, και γίνονται φτω-χοί. Επιλέγουν τη σκληρή άσκηση στην έρημο, ό-που μορφώνονται πνευ-μα-τικά στην α-γάπη του Θεού. Και επιστέφουν κα-τό-πιν στον κό-σμο μοιράζοντας αυτήν την α-γάπη που με πολύ κόπο μάζεψαν. Στις μέρες μας θα μπορούσε να θεωρηθεί ακατανόητη η επιλογή τους και οι ίδιοι ...αποτυχημένοι. **Αν και δάσκαλοι, γίνονται διά βίου μαθητές, που μαθητεύουν με ταπείνωση στον πόνο, την ανέχεια και τη θλίψη των ανθρώπων.**

Ας γνω-ρί-σουμε καλύτερα το πνευ-μα-τικό, εκ-παι-δευ-τικό και κοι-νω-νικό έργο των Τριών Ι-ε-ραρ-χών για να έχουμε και ε-μείς σήμερα φω-τει-νούς ο-δο-δεί-κτες στη ζωή μας. Για να μάθουμε να πι-στεύ-ουμε, να ελπίζουμε, να α-γα-πάμε. Για να είμαστε α-νοιχ-τοί, όχι στο πα-λιό ή το νέο, αλλά στο α-λη-θινό. Για να συναντήσουμε τον Τρι-α-δικό Θεό και να αγαπήσουμε την ει-κόνα Του, τον

συνάνθρωπο. Τότε όλοι μας –και πρώτιστα ε-σεις– θα δικαιούμαστε να ατενίζουμε το μέλλον με την αι-σι-ο-δο-ξία των παι-διών που έχουν Πα-τέρα τον Χρι-στό, με την αι-σι-ο-δο-ξία δη-λαδή ε-κεί-νων που γνωρίζουν ότι ο Θεός είναι Α-γάπη και ότι το μέλλον τους είναι στα χέ-ρια Του. Τότε, και μόνο τότε, θα μπο-ρούμε όχι μόνο να είμαστε υπερήφανοι για το παρελθόν, αλλά και να ελπίζουμε βάσιμα για το μέλλον.

Σας ευ-χό-μα-στε να έχετε, με τη βοήθεια του Θεού, καλή Πρόοδο!

Με πατρική στοργή και αγάπη

Ο Αρχιεπίσκοπος

† Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

και τα μέλη της Δι-αρ-κούς Ι-ε-ρας Συ-νο-δου

[1] «Πάντα δεύ-τερα ε-στω της προ-νοίας των παί-δων» (PG 62, 151)

[2] «ην εκ παι-δος ε-λα-βον εν-νοιαν περί Θεού παρά της μα-κα-ρίας μη-τρος μου και της μαμ-μης μου Μα-κρι-νης, ταύ-την αυ-ξη-θεί-σαν έσχον εν εμαυτώ» (PG 32, 825)

[3] «αν κρη-πις μη κα-τα-βληθή γε-νους ορ-θως, α-νάγκη δυ-στυ-χείν τους εκ-γο-νους» (Η-ρα-κλης μαι-νο-με-νος, 1261)